

Posudek vedoucího diplomové práce – Nařízení Brusel I a jiné procesní předpisy evropského mezinárodního práva soukromého (se zaměřením na pojem uznání)

Téma předložené diplomové práce je Nařízení Brusel I a jiné procesní předpisy evropského mezinárodního práva soukromého.

Kolegyně Tereza Přecechtělová se ve své práci, která má rozsah 56 stran a odevzdána byla dne 11.6.2014, zabývá obecnými otázkami mezinárodního procesního práva Evropské unie a dále se pak zaměřuje na otázky uznání soudních rozhodnutí dle nařízení Brusel I bis a nařízení o úpadkovém řízení (č. 1346/2000).

Dále se zabývá i judikaturou Evropského soudního dvora (dnes Soudního dvora Evropské unie) k otázkám uznání soudních rozhodnutí dle nařízení Brusel I a nařízení o insolvenčních řízeních.

Vzhledem k tomu, že v současné době se objevují stále častěji v rámci Evropské unie přeshraniční spory či insolvenční řízení s mezinárodním prvkem, kdy rozhodnutí z nich vzešlé je potřeba uznat v jiné jurisdikci, tak se jedná o téma aktuální nejen z pohledu praktického ale i teoretického. Byť již bylo toto téma v české literatuře dostatečně zpracováno, autorka na něj vnáší nový zajímavý pohled, zejména co do srovnání procesu uznání dle obou zmíněných nařízení.

Autorka práci rozdělila do logických celků.

V první části své diplomové práce se autorka věnuje jednak vývoji a aktuálnímu stavu justiční spolupráce v Evropě a pak obecně i evropskému mezinárodnímu právu procesnímu. Uvádí zde hlavní nařízení evropského mezinárodního práva procesního. Důležité je pojednání o kontextu mezinárodní a vnitrostátní české úpravy (str. 14 a násl.).

Ve druhé části své diplomové práce se autorka zabývá otázkou uznání soudních rozhodnutí dle nařízení Brusel I bis. Za velmi přínosné v této části považují poukazování na rozdíly oproti nařízení Brusel I (např. str. 19) či Bruselské úmluvě (např. str. 20 a poukázání na Jenardovu zprávu).

Ve třetí části práce se pak autorka zabývá uznáním dle nařízení o úpadkovém řízení. Zde správně rozlišuje hlavní a vedlejší úpadkové řízení a rozhodnutí o jejich zahájení (str. 48). A dále pak správně popisuje rozhodnutí vydaná v rámci úpadkového řízení (str. 50). Ocenit lze pojednání o účincích probíhajícího úpadkového řízení na probíhající soudní řízení, kdy autorka správně poukazuje na ustanovení insolvenčního zákona (str. 53).

Při zpracování své diplomové práce prokázala autorka znalost z oboru procesního práva a i evropského mezinárodního práva procesního.

Autorce se dle mého názoru podařilo jednak představit problematiku uznávání soudních rozhodnutí dle komunitárního práva a současně poukázat na relevantní judikaturu SD EU.

Co se týče jazykové a stylistické úrovně a úpravy práce, tak nemám výhrad.

Taktéž výběr domácí a zahraniční literatury považuji za dostatečný.

Na str. 54 diplomové práce zmiňuje autorka odepření uznání úpadkového řízení s odkazem na rozhodnutí SD EU ve věci Eurofood. V rámci obhajoby své diplomové práce by autorka měla vyjádřit svůj názor, zda byl v tomto případě dán důvod na aplikaci výhrady veřejného pořádku.

Práci doporučuji k obhajobě, a pokud bude úspěšně obhájena, tak navrhuji kvalifikační stupeň výborně.

V Praze dne 27.7.2014

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva

JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.